

گزارش یک مورد ولولوس در روده اسب

دکتر فرهنگ ساسانی^۱، دکتر سیدمهدی قمصری^۲، سمیرا بشیری^۲، دیبا گلچین^۳

۱_دانشیار گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ۲_استاد گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ۳_دانشجوی دکترای عمومی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: bashiri.samira@yahoo.com

مقدمه و هدف: ولولوس چرخش کامل خم روده حول محور اتصال مزانتریک آن است. این بیماری یکی از مهم‌ترین دلایل کولیک شدید در محوطه ی شکمی اسب‌هاست.

مواد و روش کار: در تاریخ ۹۰/۱۲/۳ یک رأس اسب به منظور درمان زخم ناحیه‌ی قدام قلم دست به بیمارستان آموزشی و پژوهشی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ارجاع داده شد. پس از گذشت حدود یک ماه اقدامات درمانی روی زخم انجام گردید و پس از تهیه‌ی بیوپسی از ناحیه زخم مشخص شد که ترمیم به خوبی صورت گرفته است. متأسفانه قبل از ترخیص، تظاهرات بالینی کولیک ظاهر گردید و دام به‌طور ناگهانی تلف شد و مورد کالبدگشایی و نمونه‌برداری قرار گرفت.

نتایج و بحث: جابه‌جایی در کولون خلفی چپ به طول حدوداً ۳متر اتفاق افتاده بود و به علت حضور گاز و مایع خون آلود، متورم و متسع بود. بافت مخاط روده قرمز تیره بود و الگوی انفارکتوس داشت. در مقاطع بافتی: در روده‌ی بزرگ به‌طور منتشر در زیر مخاط و مخاط، خونریزی و نکروز و انفارکتوس و در عضلات خونریزی وجود داشت. قلب پرخونی فعال نشان می‌داد. کلیه در گیر پرخونی شدید گلوبولوی و بین بافتی به همراه نکروز لوله‌ای حاد (ATN) بود. در پوست ناحیه قلم، خونریزی منتشر درم، لایه‌ی ضخیمی از فیبروز و التیام بدون التهاب، آکانتوز خفیف و هایپرکراتوز وجود داشت.

مرگ اسب به دلیل ولولوس، ایسکمی بافتی، هیپوکسی، نکروز به همراه انفارکتوس و در نهایت یک یا چند نوع شوک (سپتیک، نورونیک و هیپوولمیک) بوده است. آزمایشات میکروبیولوژی نقش احتمالی باکتری‌های پروتئوس میرابیلیس و به خصوص کلسترییدیوم پرفرینجنس را در شرایط توکسمیک یا سپتی‌سمیک آشکار کرد و برای ویروس Equine Viral Arteritis نتایج آزمایش منفی بود.

واژه های کلیدی: اسب، ولولوس، مرگ ناگهانی

مقایسه دو روش ایجاد گوسفند دهنده مارشالاژیا مارشالی

نونامرادپور^{۱*}، حسن برجی^۲، غلامرضا رزمی^۳، حسین کاظمی^۴، محسن ملکی^۵

۱_دانشجوی دوره تخصصی انگل شناسی ۲، ۳، ۴_گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

۴_گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: Nona.moradpoor@yahoo.com

مقدمه و هدف: در میان گونه های متفاوت استرناژینه، مارشالاژیا مارشالی شایع ترین نماتود شیردان نشخوارکنندگان اهلی و وحشی کوچک ایران است که در شیردان و به ندرت در دوازدهه گوسفند، بز و شتر زندگی می کند. تاکنون مطالعه کاملی در زمینه بیماریزایی این انگل انجام نشده است. به منظور انجام بررسی و مطالعات مختلف انگل شناسی ایمنولوژیکی و وجود حیوان دهنده (حیوان Donor) یعنی حیوانی که تنها به مارشالاژیا مارشالی الوده باشد ضروری میباشد.

مواد و روش کار: در مطالعه تجربی حاضر به منظور ایجاد گوسفند دهنده مارشالاژیا مارشالی شیردان یک بره ۶ ماهه به روش جراحی کانولا گذاری گردید. کرمهای بالغ مارشالاژیا مارشالی جدا شده از شیردان گوسفند تازه ذبح شده از طریق کانولا وارد شیردان این بره گردید. ۵۰۰۰ نوزاد عفونی زا مارشالاژیا مارشالی حاصل از کشت کرم های بالغ مارشالاژیا به بره ۶ ماهه دیگری از طریق لوله معدی خورانیده شد.

نتایج و بحث: دربره کانولا گذاری شده ۳روز بعد از انتقال کرمهای بالغ از طریق کانولا، تخم مارشالاژیا در مدفوع بره دیده شدو در طی ۲ماه تعداد تخم در گرم مدفوع به طور متوسط $26/11 \pm 23/5$ تعیین شد. در بره الوده شده با لاروهای عفونی زای مارشالاژیا مارشالی، ۲۱ روز بعد از الودگی تخم مارشالاژیا در مدفوع مشاهده گردیدو متوسط تعداد تخم در گرم مدفوع $5/42 \pm 5/53$ محاسبه گردید. در روش کانولا گذاری تعداد تخم های دفع شده نسبت به بره الوده شده با لاروهای عفونی زا کمتر بود. اما مشخص بودن تعداد کرمهای بالغ انتقالی به شیردان در روش کانولا گذاری و دسترسی سریع به تخم انگل مورد نظر از مزیتهای این روش می باشد.

واژه های کلیدی: مارشالاژیا مارشالی، گوسفند دهنده، کانولا گذاری، لوله معدی